

Život v Boží přítomnosti

Jan 1,1-18 (2. neděle po Narození Páně)

Drazí farníci, slavíme 2. neděli po Narození Páně. Při dnešní bohoslužbě čteme ten samý úryvek, jako při slavnosti Narození Páně – prolog Janova Evangelia. *“Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista”* (Jan 1,16-17). Ano, zachování Zákona je nám dáno skrze Mojžíše. Příkázání, které jsou dány v církvi a napsány v Bibli je třeba zachovávat. Nemají však být našim cílem, ale jen prostředkem jak se přiblížit k Bohu. **Od Ježíše jsme však dostali milost, pravdu a lásku.** Boží Syn je pak náš cíl, za kterým kráčíme a kam směřujeme. Drazí přátelé, je třeba jít za živým Ježíšem, který se pro nás narodil v Betlémě. Papež Fratišek o tom letos o Vánocích kázal těmito slovy:

“Otec nám nedaroval něco, nýbrž svého jednorozeného Syna, který je veškerou Jeho radostí. A přece, hledíme-li na nevděčnost člověka vůči Bohu a na nespravedlnost vůči tolika našim bratřím, objeví se pochybnost: Udělal Pán dobře, že nám tolik daroval? Dělá dobře, že k nám stále chová důvěru? Nepřeceňuje nás? Ano, přeceňuje, protože nás k smrti miluje. Neumí nás nemilovat. Je takový, tolik jiný než my. Má nás rád neustále a víc než my sami sebe. Jeho tajemství je vstupenkou do našeho srdce. Bůh ví, že jediný způsob, jak nás zachránit, je zahojit nás zevnitř, mít nás rád. Ví, že se zlepšíme jedině přijetím jeho neochabující lásky, která se nemění, avšak mění nás. Pouze Ježíšova láska proměňuje život, hojí ty nejhlubší rány, vysvobozuje z bludného kruhu nespokojenosti, zloby a hořekování”.

Papež nás vybízí, abychom šli za Ježíšem a nechali se uzdravovat, proměňovat a naplňovat takzvaně “zevnitř”. Je však potřeba Pána pustit do svého srdce, do našeho života a ne být pouze “zvykovým křesťanem”. Prvním našim krokem může být modlitba u jesliček, které máme všichni doma. V době pandemie se vždy do kostela nedostaneme a tak se modlíme ve svých domovech. Zpíváme koledy, modlíme se a tak oslavujeme právě narozeného Mesiáše. **Nejvnitřnější a nejpravdivější setkání s Ježíšem se však uskutečňuje v Nejsvětější svátosti.** Na příchod Ježíše je potřeba se připravit a proto je dobré, když přijdeme na Mši svatou dříve. Když k nám Ježíš přichází při svatém přijímání, tak mu otevřeme celou svou bytost, všechna zákoutí svého srdce. Po cestě domů se k němu modleme a děkujeme za jeho příchod. Velikým zdrojem uzdravení je také adorace před Nejsvětější svátostí a přesto tak malé procento křesťanů tuto možnost využívá. Zde hraje velikou roli zklidnění,

ztišení a pak modlitbou se ponořujeme do Boží lásky. Pouze Ježíšova láska proměňuje život, hojí ty nejhlubší rány, vysvobozuje z bludného kruhu nespokojenosti a hříchu.

Drazí farníci, život v Boží přítomnosti záleží hlavně na nás. Můžeme být zvykovými věřícími, kterým stačí přijít v neděli na bohoslužbu a tím to končí. Nebo žít v Boží přítomnosti. Přijímat často Ježíše, žít se jeho slovem a modlit se před Nejsvětější svátostí. Právě v adoraci se učme řešit problémy jak osobní, tak i celé své rodiny. Prosím, žijme v Boží přítomnosti.